

ประกาศศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครสวรรค์
เรื่อง รับรองบุตร เรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู

คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๑๔/๒๕๖๑

ด้วย เด็กชายปากรณ์ จูสิงห์ โดยนางณัฐภัทหรือนางกัญญา จูสิงห์ มารดา ผู้แทนโดยชอบธรรม โจทก์ ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๖๐/๑ หมู่ที่ ๑๖ ตำบลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ยื่นฟ้อง นายสิทธิลักษณ์ เดชดี เป็นจำเลยต่อศาลควมว่า เดิมมารดาของโจทก์ชื่อนางจันทนา จูสิงห์ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นนางณัฐภัท จูสิงห์ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นนางกัญญา จูสิงห์ เมื่อประมาณปี ๒๕๕๒ มารดาของโจทก์และจำเลยได้อยู่กินฉันสามีภริยากันอย่างเปิดเผย ต่อสาธารณะชนทั่วไปโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส และตลอดระยะเวลาที่มารดาของโจทก์และจำเลยได้อยู่กินด้วยกัน ฉันสามีภริยานั้น มารดาของโจทก์ไม่เคยคบหากับชายอื่นในทางชู้สาวหรือเคยร่วมประเวณีกับชายอื่นแต่อย่างใด จนเมื่อประมาณเดือนกันยายน ๒๕๕๗ มารดาของโจทก์ได้ทราบว่าตั้งครรภ์ได้สามเดือนแล้ว จึงได้แจ้งให้จำเลยทราบ จำเลยก็ยอมรับโดยมิได้ปฏิเสธแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ มารดาของโจทก์ได้คลอดโจทก์ ซึ่งเป็นบุตรของจำเลย ณ โรงพยาบาลตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ โดยมีนายของโจทก์คือ นภระเว จูสิงห์ เป็นผู้แจ้งการเกิดของโจทก์ ว่าเป็นบุตรของมารดาของโจทก์และจำเลย โดยจำเลยได้ทราบและมีได้ปฏิเสธหรือทักท้วงแต่ประการใด และในวันที่มารดาของโจทก์คลอดบุตร จำเลยได้ไปรับมารดาของโจทก์และโจทก์กลับจากโรงพยาบาลดังกล่าว จำเลยได้มารับมารดาของโจทก์และโจทก์กลับไปอยู่ด้วยกัน ณ บ้านเลขที่ดังกล่าวข้างต้น และได้รับชื่อจำเลยเป็นบิดาของโจทก์ ในสูติบัตรซึ่งจำเลยก็ได้ไม่ได้ทักท้วงแต่อย่างใด ภายหลังจากคลอดโจทก์ จำเลยได้ประกอบอาชีพ ทำเฟอร์นิเจอร์ที่อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อส่งเงินให้แก่มารดาของโจทก์ไว้สำหรับเป็นค่าอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ ประมาณเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท มาโดยตลอด จนเมื่อประมาณปี ๒๕๕๙ จำเลยได้ทิ้งร้างโจทก์และมารดาของโจทก์ไปไม่เคยกลับมาหาโจทก์และมารดาของโจทก์อีกเลย โดยมารดาของโจทก์ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้เพียงวันละ ๓๐๐ บาท ซึ่งเพียงลำพังรายได้จากมารดาของโจทก์ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพของโจทก์ ซึ่งเป็นบุตรผู้เยาว์ จึงทำให้มารดาของโจทก์ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ซึ่งปัจจุบันโจทก์มีอายุได้ ๓ ปีเศษ ซึ่งอยู่ในวัยที่ต้องเข้ารับการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงมากเมื่อมารดาของโจทก์จะต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรเพียงคนเดียว มารดาของโจทก์มีความประสงค์ที่จะเลี้ยงดูโจทก์และให้การศึกษาแก่โจทก์เป็นอย่างดี เพื่อให้โจทก์มีความเจริญก้าวหน้า มีการศึกษาที่ดี และสามารถช่วยเหลือตนเองได้ต่อไปในอนาคตมารดาของโจทก์ก็ได้ติดต่อให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ให้สม่ำเสมอทุก ๆ เดือน และให้จำเลยจดทะเบียนรับโจทก์ซึ่งเป็นบุตรผู้เยาว์เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของจำเลย แต่จำเลยได้เพิกเฉย จำเลยในฐานะบิดาซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายและศีลธรรมอันดีที่จะต้องอุปการะเลี้ยงดู และให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตรในระหว่างที่โจทก์เป็นบุตรผู้เยาว์ และจำเลยอยู่ในฐานะที่จะอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ ซึ่งเป็นบุตรผู้เยาว์ได้ มารดาของโจทก์ก็มีความประสงค์ให้จำเลยจดทะเบียนรับโจทก์เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของจำเลย และให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูโจทก์เป็นรายเดือน เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท (หกพันบาทถ้วน) นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าโจทก์จะบรรลุนิติภาวะ หรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี จึงยื่นคำฟ้องเป็นคดีนี้ เพื่อขอขานมีศาลเป็นที่พึ่ง

เพื่อขอให้ศาลพิพากษาให้โจทก์เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของจำเลย ให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ เป็นรายเดือน ๆ ละ ๖,๐๐๐ บาท (หกพันบาทถ้วน) นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าโจทก์จะบรรลุนิติภาวะ หรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี

ศาลนัดไกล่เกลี่ยวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา และนัดชี้สองสถานและ สืบพยานโจทก์วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา จึงประกาศให้จำเลยทราบ วัน เวลานั้นที่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

(นางสาวสิริมา วิริยะโพธิ์ชัย)

ผู้พิพากษา